

Ivan David: Ukrajinská krize již spěje k závěru: Přehlídka vítězů a poražených. Převýchova po americku. Putinova zkušenost z dětství. Ukrajinizace samopalem. Nespravedlivě bohaté Rusko. Jsme opět za Železnou oponou

- CZ24 News | 18. března 2022

Ivan David začíná sčítat zisky a škody zemí přímo či nepřímo zúčastněných na ukrajinské krizi, a přestože to v našem případě nevidí zrovna růžově, doufá v rozum.

Oblíbená pohádka, či jak se dnes „odborně“ říká „nativ“ o krvežíznivém zločinci Putinovi, kterého zčistajasna napadlo přepadnout svobodnou mírumilovnou demokratickou Ukrajinu, je zcela postačující pro zvláště prostoduché spotřebitele. Perverzní povaha tyrana je pro osoby myslící horní polovinou těla poněkud nepostačujícím motivem k útoku.

Ani další vysvětlení, že se diktátorovi zachtělo dobýt sousední zemi, protože jako Hitlerovi Němci toužil po životním prostoru, také s ohledem na hustotu zalidnění Ruska poněkud neseď. Rovněž touha Ruska po nerostném bohatství a žírné zemědělské půdě vypadá pro osoby s IQ nad 90 poněkud nepravděpodobně. Jestli snad nakonec neplatí trochu složitější hypotéza o „proxy válce“ mezi USA a Ruskem, konkurujícími si velmocemi. Zkusme ji prozkoumat.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Převýchova převratem

Mírotvorné USA, klíčový spojenec zemí, v nichž mají vojenské základny, užívají k udržování moci dvojí strategie. Znamý pacifista a nositel Nobelovy ceny míru Obama tuto schopnost vysvětlil potřebou být schopen každé neposlušné zemi „zkroutit ruku“. Buď je vybombardují za účelem jejich hospodářského rozkvětu, jako příkladně Koreu, Vietnam, Irák, atd., nebo svrhnou nedostatečně demokratickou vládu pomocí šikovně zorganizovaného převratu, jemuž obvykle předchází „barevná revoluce“. Z nastolené demokracie a pokračující hospodářské pomoci se dotčené státy dlouho nevzpamatují. Takovým příkladem je i Ukrajina. Ta se po úspěšném převratu probíjela do čela nejchudších zemí Evropy.

Důvody převýchovy států a národů mohou být různé, například jejich snaha neobchodovat za dolary. Některé národy prostě překážejí rozvoji. Jak řekla paní Madeleine Albright, není spravedlivé, aby Rusko mělo tolik zdrojů. Rusko je ale lakomé a nechce se dělit, nýbrž hodlá svoje zdroje prodávat a využívat samo. To není pěkné. Navíc příliš mnoho zdrojů umožňuje Rusku pořizovat zbraně, jimiž USA brání v jejich spravedlivém přerozdělování. Tady musí spravedlivá ruka zasáhnout.

Ukrajizace samopalem

Touha ukrajinského lidu po uspokojování materiálních potřeb vedla ke snaze o připojení k blahobytné Evropské unii. Uniklo pozornosti, že na východním křídle tohoto spojení je blahobyť tak velký, že praceschopní občané masově odcházejí pracovat na Západ za nízké mzdy, aniž by se blahobyť v jejich zemích zvyšoval.

Ukrajina skýtá rovněž možnost využít tradičních vztahů Ukrajinců k Rusům a jiným konkurenčním etnikům. Ten se za druhé světové války projevoval formováním SS divizí a zabíjením Poláků, Rusů, Židů, atd. Budovalo se národní uvědomění s logickým heslem Ukrajinu Ukrajincům a snahou odstranit cizí neukrajinské prvky. Problémem bylo, že proruských Rusů je příliš mnoho a snahu o asimilaci poukrajinstvím si neoblíbili.

Pomajdanovské ukrajinské vedení však ve své snaze nepolevilo. Při tom se opíralo o zahraniční pomoc. Tak začaly být projektovány a vznikat spřátelené americké vojenské základny a byla mohutně budována ukrajinská armáda. Cíle v Rusku se při taktickotechnických vlastnostech dnešních zbraní ocitly na dosřel. Rusové se cítí ohroženi, ale na to přece nemají právo. Současně byli ostřelováni prorusí Rusové, kteří nechtěli být ukrajinizováni. To se sousednímu Rusku kupodivu nelíbilo a proti shromáždění vojenské síly poblíž vzbouřených proruských Rusů shromáždily svoje síly za ukrajinskými hranicemi.

Poučení z ulice

Zde diktátor Putin uplatnil zkušenost dítěte petrohradské ulice: „Je-li bitka nevyhnutelná, je třeba zaútočit první.“ Taková poučka nemůže být ospravedlněním agrese. Je přece rytířské a správné počkat, až se soupeř vyzbrojí a zaútočí jako první. Tak to zřejmě viděli i zahraničně političtí experti a politologové. Proto takové překvapení z ruského „zákeřného útoku“.

Ukrajinci vyzbrojení vojensky a ideově budou zřejmě hlavním poraženým. Proto musíme cítit s prchajícím Ukrajinci i s těmi, kteří na Ukrajině zůstanou. Objektivně jsou oběťmi. Válka na Ukrajině je předzvěstí možné třetí světové války, podobně jako druhé světové předcházela válka ve Španělsku nebo v Habeši. USA postupují podle osvědčeného schématu. Čekají, až se bojující strany maximálně vyčerpají. Proto je třeba boje prodlužovat, a jedné straně dodávat zbraně.

V druhé světové na rozdíl od první Češi netáhli na Rusa, zatímco se skoro všude v Evropě formovaly divize SS v součinnosti s Němci útočícími na východ. Nyní však i v ČR, zdá se, roste odhodlání.

Odříznuti jsme i my

Jenže svět dnes vypadá jinak než před osmdesáti lety. Sankce proti Rusku a ruské protisankce opět spouštějí železnou oponu, jen tentokrát trochu dál na východ. Předtím se zdálo, že svět má na výběr mezi vzájemně výhodnou spoluprací a vzájemně nevýhodnou nespouprací. Byla ovšem zvolena druhá možnost.

USA jsou příliš závislé na dolaru a budování vojenské převahy. Zdá se, že přípravou a obětováním

Ukrajiny zase vyhrály. Jsou vítězi od okamžiku, kdy Rusko zaútočilo. Dosáhli svého cíle. Západní a střední Evropa pomohly spustit železnou oponu. Tím se podařilo tuto hospodářsky rozvinutou část euroasijského kontinentu odříznout od zdrojů a odbytišť na východě. Evropská unie může zapomenout na ideu, že bude se zámořským spojencem jednat jako rovný s rovným. Bumerang jejich protiruských sankcí z ní udělá po Ukrajině druhého hlavního poraženého. Těžce hospodářsky utrpí i Rusko, ale v dlouhodobé perspektivě méně než zbytek Evropy.

Bída a rozum

Slyšíme jásot hlupáků, že Rusko zůstane izolováno. Ano, stane se závislejším na Číně. Rusko objektivně je agresor a naprostá většina členů OSN jeho agresí odsoudila. Jenže velká většina světa se k americko-evropským sankcím nepřipojila. Kupodivu sázejí na vzájemně výhodnou spolupráci.

Hlavní supervelmocí je reálně Čína. Ta rozhodne, nakolik se bude obchodovat v dolarech. Nemá zájem na jejich rychlém znehodnocení. Má jich velké zásoby. Těžiště světa se definitivně stěhuje k Pacifiku. Svět se rozděluje jako kdysi na část Západořímskou a Východořímskou. Ta druhá vydržela déle.

Svět bez Ruska kupodivu nemá pro Rusko cenu. Jeho „mrtvá ruka“ je připravena zničit zbytek světa.

Kašpaři vládoucí v některých malých zemích věří, že je to vhodná příležitost, jak si s cizí pomocí upevnit moc. Nejdříve je třeba zbavit se demokracie. Bída, která nezadržitelně nastane, může pomoci stvořit krvavé diktátory anebo pomoci k vítězství rozumu. Pragmatici v mnoha zemích světa ale budou chtít žít. I za cenu vzájemné výhodnosti.

Uvidíme, kolik zbylo rozumu.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

AUTOR: Ivan David

[ZDROJ](#)